

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
35000 SLAVONSKI BROD

Broj: Pn-73/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu ovog suda Jadranki Babić-Milberg, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, zastupanog po punomoćniku Danijeli Kovačević, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB 26187994862, zastupana po Krešimiru Ćurkoviću odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 10. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Danijele Kovačević i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, platiti tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, iznos od 3.405,09 eura zajedno sa zateznom kamatom na taj iznos koja teče počevši od 26.02.2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da nadoknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je pred ovim sudom protiv tuženika podnio tužbu za naknadu štete u kojoj navodi da se 26. travnja 1995. u Bebrini dogodila prometna nezgoda u kojoj je osiguranik tužitelja Stjepan Kolesarić zadobio teške tjelesne ozljede.

1.1. Navodi da je kritične zgrade autobusom reg. oznake SB 684-AG upravljao Mato Alavanić koji je zahvatio desnu bankinu i udario u ogradu nakon čega je došlo do prevrtanja autobusa pri čemu su putnici u autobusu zadobili ozljede.

1.2. Ističe da je vozilo kojim je upravljao Mato Alavanić na dan štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika.

1.3. Tužitelj dalje navodi da je presudom Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj K-394/95 od 26. rujna 1995. vozač autobusa Mato Alavanić proglašen krivim za navedenu prometnu nezgodu.

1.4. Tužitelj je osiguraniku Stjepanu Kolesarić zbog ozljeda zadobivenih u navedenoj prometnoj nezgodi, rješenjem broj 20262 od 29. veljače 1996. priznao pravo na invalidsku mirovinu zbog gubitka radne sposobnosti i to zbog ozlijede izvan rada, koju isplaćuje počev od 20. prosinca 1995.

1.5. Tužitelj navodi da je isplata invalidske mirovine osiguraniku Stjepanu Kolesarić za tužitelja nastala šteta koju je potraživao sudskim putem, i to za isplate invalidske mirovine provedene za razdoblje od 1.1.2014. do 31.3.2016. tužitelj je odbijen presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-107/2017 od 15.10.2018., a tužbeni zahtjev radi naknade štete nastale isplatom invalidske mirovine za razdoblje od 1.4.2016. do 30.4.2018. odbijen je presudom Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu br. P-312/2018 od 3.1.2020.

1.6. Dalje navodi da je u oba postupka tužbeni zahtjev odbijen primjenom pravila o teretu dokazivanja s obzirom da je osiguranik tužitelja Stjepan Kolesarić dana 20.8.2006. navršio 65 godina života, a da tužitelj nije predložio dokaze na okolnost utvrđivanja razlike između invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje i starosne mirovine koja bi pripadala osiguraniku tužitelja da nije bilo štetnog događaja. Ističe da obje presude u obrazloženju navode stav koji je zauzeo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske na 26. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održanoj 5. prosinca 2016. gdje se u točki 1. navodi da će se osnovanost zahtjeva tužitelja za naknadu štete na ime razmjernog dijela isplaćene mirovine, a prema društvu za osiguranje, ocjenjivati primjenom odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju, dakle primjenom starog Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98), a ne prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, dok se u točki 2. navodi da HZMO ima pravo na naknadu stvarne štete od društava za osiguranje na osnovi isplaćene invalidske mirovine samo ako je iznos invalidske mirovine veći od iznosa starosne mirovine koji bi isplaćivao svom osiguraniku da nije bilo štetnog događaja i to za iznos razlike između invalidske i starosne mirovine.

1.7. Kako se isplata invalidske mirovine vršila do 25.11.2023. ili do smrti korisnika Stjepana Kolesarića, postavlja traženje za isplaćene mirovine u razdoblju od 1.5.2023 do 30.11.2023. u ukupnom iznosu od 3.405,09 eura, koji iznos za tužitelja predstavlja štetu.

1.8. Tužitelj ističe da je dopisom od 2.2.2026. zahtijevao od tuženika da mu štetu naknadi mirnim putem u roku 15 dana od dana primitka dopisa, a sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju, što tuženik nije učinio nego je dopisom od 6.2.2026. odgovorio da je odštetni zahtjev tužitelja neosnovan.

1.9. Slijedom navedenog, potražuje kako je to navedeno u tužbenom zahtjevu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je učinio nespornim pasivnu legitimaciju kao osiguratelja vozila reg. oznake SB684AG, kojim je u vrijeme prometne nezgode upravljao Mato Alavanić, kao i nastanak prometne nezgode u kojoj je osiguranik tužitelja Stjepan Kolesarić, u svojstvu putnika u vozilu, zadobio tjelesne ozljede. Ne

osporava niti da je osiguraniku tužitelja, Stjepanu Kolesariću, priznato pravo na invalidsku mirovinu, i to zbog ozljede na radu.

2.1. Ukazuje na činjenicu, kako to i sam tužitelj čini nespornim u tužbi, da su svi dosadašnji zahtjevi tužitelja, prema ovdje tuženiku, a vezano uz isplaćene iznose invalidske mirovine u razdoblju od 1.1.2014. do zaključno 30.4.2023. pravomoćno odbijeni.

2.2. U cijelosti osporava tužbeni zahtjev tužitelja, kako po osnovu, tako i po visini.

2.3. Obzirom da se tužbom potražuje naknada iznosa isplaćenih s osnova invalidske mirovine za razdoblje od 1.5.2023. do 30.11.2023. tuženik ističe da je u ovoj pravnoj stvari sporno pravno pitanje ima li tužitelj pravo na naknadu punog ili razmjernog dijela isplaćenih iznosa invalidske mirovine za utuženo razdoblje.

2.4. Poziva se na primjenu Zakon o obveznim osiguranjima u prometu a ne Zakon o mirovinskom osiguranju, sve iz razloga što izvorište tuženikove obveze naknade štete prema tužitelju jest u činjenici zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti tuženikova osiguranika kao štetnika, odnosno uzročnika štete, odnosno činjenicom da šteta koju tužitelj potražuje nije uzrokovana po samom tuženiku (kao štetniku) već po tuženikovu osiguraniku. Tuženik je na temelju zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti preuzeo obvezu naknade štete prema oštećenim osobama. Konkretnije, radi se ugovoru o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti u prometu te je upravo taj odnos jedina pravna osnova tuženikove pasivne legitimacije kako u ovome slučaju, tako i u svim drugim slučajevima nastanka štete iz automobilske odgovornosti tuženikova osiguranika (imatelja motornog vozila iz čije je uporabe došlo do štete).

2.5. Ističe da samo jedan propis u Republici Hrvatskoj regulira obvezna osiguranja u prometu pa je nesporno samo jedan propis mjerodavan kao poseban propis (lex specialis) za pitanje obveze osiguratelja po osnovu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti. Upravo i jedino na temelju toga propisa moguće je utvrditi sadržaj obveze tuženika kao osiguratelja automobilske odgovornosti svoga osiguranika prema trećim oštećenim osobama, među koje spada i tužitelj u ovome slučaju.

2.6. Navodi da tužitelj nije pasivnu legitimaciju tuženika za naknadu ovdje predmetne štete ustanovio na temelju odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/2013), već upravo na temelju činjenice da je tuženik osiguratelj vozača-štetnika koji je uporabom svoga vozila prouzročio štetu tužiteljevu osiguraniku.

2.7. Poziva se na odredbu članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima prema kojoj je evidentno da tužitelj nema pravo potraživati puni iznos isplaćene mirovine nego bi imao pravo samo na stvarnu štetu odnosno razmjerni iznos mirovine a koji iznos se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

2.8. U odnosu na istaknuti prigovor da bi tužitelj imao pravo na naknadu samo razmjernog dijela isplaćenih iznosa invalidske mirovine za utuženo razdoblje, tuženik se poziva na najnoviju sudsku praksu, odluku Vrhovnog suda RH, broj Rev-90/2023 od 04.04.2023. godine, gdje je zauzeto upravo takvo pravno shvaćanje kako to tvrdi tuženik. Poziva se na sudsku praksu Vrhovnog suda RH, primjerice, presuda VSRH broj Rev-12/2022 od 12.01.2022. godine, broj Rev-909/2021 od 08.09.2021. godine, broj Revx-388/2018 od 25.08.2020. godine, broj Rev-5292/2019 od 16.06.2020. godine, broj Rev-1354/2016 od 18.05.2021. godine, broj Revd-3715/2021 od

08.09.2021. godine, broj Rev-66/2022 od 01.02.2022. godine, broj Revt-634/2017 od 16.03.2022. godine, broj Rev-1235/2021 od 22.02.2022. godine, broj Rev-3401/2018 od 20.04.2022. godine.

2.9. U skladu sa istom praksom zaključuje da kako tužitelj potražuje iznose isplaćene s osnova invalidske mirovine priznate zbog ozljede na radu, tuženik drži da isti niti ne trpi štetu, te da je zahtjev istoga u cijelosti neosnovan.

2.10. Stoga tuženik predlaže tužitelja odbiti sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, a sve imajući u vidu činjenicu, da tužitelj, na kojemu je teret dokaza, nije predložio dokaze temeljem kojih bi sud mogao odlučiti o osnovanosti postavljenog zahtjeva.

3. Na održanom pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu, parnične strane su ostale kod svojih navoda.

4. U postupku je nesporno utvrđeno da je osiguranik tužitelja Stjepan Kolesarić u prometnoj nesreći od 26. travnja 1995. zadobio teške tjelesne ozljede.

4.1. Nesporno je utvrđeno da je prometnu nesreću prouzročio vozač Mato Alavanić upravljajući autobusom koji je na dan štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika.

4.2. Nesporno je utvrđeno da je tužitelj rješenjem broj 20262 od 29. veljače 1996. priznao pravo svom osiguraniku na invalidsku mirovinu zbog gubitka radne sposobnosti i to zbog ozljede izvan rada, koju isplaćuje počev od 20. prosinca 1995. sve do 25. studenog 2023., odnosno do smrti korisnika Stjepana Kolesarića, zbog čega je za tužitelja nastala šteta u utuženom periodu od 1. svibnja 2023. do 30. studenog 2023. koju potražuje od tuženika.

5. Sporno je da li tužitelju pripada pravo na naknadu štete počev od 1. svibnja 2023. do 30. studenog 2023. u iznosu od 3.405,09 eura.

6. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju uloženu u sudski spis, u presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu, broj K-394/95 od 26. rujna 1995. (str. 6-15 spisa), u rješenje HZMO poslovni broj IN-20262 od 29. veljače 1996 (str. 16-18 spisa), u podatke isplata HZMO osiguraniku Stjepanu Kolesarić u periodu 1.5.202023. do 30.11.2023. (str. 28 spisa), u pregled iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (str. 29-36 spis), u zahtjev za naknadu štete od 3. veljače 2026. s povratnicom (str. 37-38 spisa), u podnesak tuženika – utemeljeni odgovor od 6. veljače 2026. (str. 39-40 spisa) te u priloženu sudsku praksu.

7. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP), sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

8. U pravu je tuženik kada navodi da u ovom postupku i u odnosu na društva za osiguranje i primjenu Zakona o mirovinskom osiguranju, odredbe Zakona o obveznom osiguranju u prometu predstavljaju lex specialis, sve iz razloga što ovdje tuženik nije štetnik već osiguratelj štetnika koji je svoju obvezu preuzeo u skladu s odredbama Zakona o obveznom osiguranjima u prometu ("Narodne novine" 151/05, 23/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje: ZOOP) i uvjetima osiguranja.

9. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz revizijske odluke poslovni broj Rev-954/2022 od 25.siječnja 2023., za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih s osnova mirovine, mjerodavne su odredbe ZOOP-a koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO, odnosno u vrijeme kad su izvršene ispate mirovine.

10. Odredbom čl. 27. ZOOP propisano je:

"(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje."

11. Iz citirane zakonske odredbe proizlazi da u slučaju kad se radi o izdacima učinjenim s osnova invalidske mirovine, kako što je propisano u čl. 27. st. 3. ZOOP, obveza tuženika postoji ako postoji razlika između iznosa mirovine koji se isplaćuje osiguraniku tužitelja na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i iznosa koji bi s tog osnova bili isplaćeni kad bi razlog priznavanja prava na invalidsku mirovinu bila ozljeda na radu, a ne štetni događaj od 26. travnja 1995. za koji je odgovoran vozač vozila osiguranog kod tuženika.

12. U konkretnom slučaju na ovaj pravni odnos se primjenjuju odredbe ZOOP-a kao specijalnog zakona, jer je tuženikova obveza nedvojbeno nastala s osnova sklopljenog ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti s osiguranikom koji je prouzročio štetu. Odredbe ZOOP-a kao posebnog zakona, u konkretnom slučaju derogiraju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju kao općeg zakona.

13. Sud je odbio provesti dokaz predložen po tuženiku, i to financijsko knjigovodstvenim vještačenje na okolnost da tužitelj ne trpi štetu u smislu čl. 27. st. 3. ZOOP-a kojim je predviđeno da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

14. Ovo iz razloga što između stranaka nije sporno da je osiguranik tužitelja Stjepan Kolesarić ostvario pravo na invalidsku mirovinu zbog povrede na radu, što proizlazi i iz rješenja HZMO poslovni broj IN-20262 od 29.veljače 1996 (str. 16-18 spisa). Iz istih razloga je odbijen i prijedlog za pribavom spisa tužitelja poslovni broj IN-20262 kao i dokaz uvidom u ovosudni predmet poslovni broj Pn-96/2021.

15. Imajući u vidu ranije citirano pravno shvaćanje Vrhovnog suda u zauzeto u odluci broj Rev-954/2022 od 25.siječnja 2023. da se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme kad je izdatak učinjen i to članak 27. stavak 1., 2. i 3. mišljenje je ovoga suda kako tužitelj ima pravo na naknadu stvarne štete, ali onako kako je ona regulirana upravo citiranim zakonskim odredbama. U konkretnom slučaju iz svih dokaza postupka nesporno proizlazi da tužitelj u smislu odredbi ZOOP-a ne trpi štetu koju bi u obvezi bio platiti tuženik kao osiguravatelj štetnika.

16. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP, prema kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove parničnog postupka pa je sud.

18. Tuženik do zaključenja glavne rasprave nije postavio zahtjev za troškovima postupka, zbog čega se o istom nije niti odlučivalo.

Slavonski Brod, 1. listopada 2026.

Sudac
Jadranka Babić-Milberg

Naputak o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za županijski sudu u tri istovjetna primjerka.

Dna:

1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3,
2. OD Ćurković i Šanjug, Zagreb.

Broj zapisa: **9-3088d-fd2a4**

Kontrolni broj: **02c94-46337-334dc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.